

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, declarate de avocații Andrei Beruceașvili și Veaceslav Ropot, în numele inculpatului

***Hergheledji Piotr Gheorghe**, născut la
03 octombrie 1986, originar și locuitor al s. Cișmichioi, r-
nul Vulcănești, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei 03 februarie 2012 – 13 mai 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>26 septembrie 2014 – 24 februarie 2015,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>18 august – 25 noiembrie 2015.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 mai 2014, Hergheledji Piotr a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Instanța de fond a constatat că Hergheledji Piotr este învinuit că în perioada lunilor februarie - martie 2011, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, după o înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală din Ciprul Turcesc, în scopul exploatării sexual comerciale a lui Cojocar D. prin înșelăciune, sub pretextul angajării acesteia în calitate de dansatoare, abuzând de vulnerabilitatea ultimei, a recrutat-o și îndemnat-o de a pleca în or. Ercan, Cipru, Turcia, organizând și plecarea acesteia.

Astfel, la sfârșitul lunii februarie 2011, Hergheledji P., cunoscând despre starea de vulnerabilitate a lui Cojocar D. și profitând de acest fapt, s-a deplasat în s. Sadaclia, r-l Basarabeasca, propunându-i serviciu în Cipru Turcesc, în calitate de dansatoare. În aceeași zi Hergheledji P. a transportat-o pe Cojocar D. în or. Bender, unde au locuit împreună o perioadă de aproximativ 3 zile.

La 28.02.2011, Hergheledji P. a transportat-o pe Cojocaru D. în mun. Chișinău pentru a-i perfecta pașaport, achitând pentru aceste servicii.

La 02 martie 2011, Hergheledji P. a transportat-o pe Cojocaru D. la Aeroportul Internațional Chișinău, unde i-a transmis biletul de avion pentru cursa Chișinău-Istanbul-Ercan.

Cojocaru D., ajungând la Aeroportul din or. Ercan, a fost întâlnită de o persoană de origine turcă, care ulterior a impus-o să presteze servicii sexuale contrar voinței sale.

Faptele inculpatului au fost încadrate în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea unei persoane, cu sau fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, de mai multe persoane.

Instanța a concluzionat că învinuirea înaintată nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că partea vătămată a acceptat oferta de lucru propusă în calitate de dansatoare. Ulterior, fiind telefonat de către Ahmet, care i-a comunicat că are de lucru pentru partea vătămată, a aflat că ultima nu are pașaport și nici bani pentru perfectarea acestuia. La rugămintea lui Cojocaru V., a acceptat să-i împrumute bani pentru perfectarea pașaportului. Ahmet a solicitat fotografia părții vătămate și datele ei personale, pentru rezervarea și procurarea biletului. Împreună cu Cojocaru V. s-au deplasat, cu taxiul, din or. Bender în mun. Chișinău și au petrecut-o pe Cojocaru D., care a plecat în Cipru Turcesc. Peste două zile a vorbit la telefon cu partea vătămată, care era indispusă și i-a comunicat că dorește să se întoarcă acasă. În aceeași zi a discutat cu Ahmet și ultimul i-a permis să se întoarcă. Pentru perfectarea pașaportului părții vătămate i-a împrumutat lui Cojocaru V. suma de 2000 lei, pe care nu i-a restituit-o, biletul de călătorie a fost achitat de Ahmet.

Partea vătămată a relatat că inculpatul i-a spus că în Ciprul Turcesc se va ocupa cu consumația, dar nu i-a spus că va presta servicii sexuale. Ultimul cunoștea că ea lucra cusătoreasă și avea un venit de 2000 lei lunar, i-a propus să câștige mai mult și ea a acceptat. Tot, inculpatul i-a propus să-i perfecteze pașaport și să suporte cheltuielile aferente, fiindcă ea ne avea bani. Ultimul a informat-o că în Turcia o va întâlni un bărbat care o va duce într-un local în care sânt mai multe fete.

Până la plecare în Cipru s-a fotografiat, iar poza a fost expediată în Cipru de către inculpat. În ziua când a zburat în Cipru, s-au deplasat din or. Bender la aeroportul din mun. Chișinău cu un taxi împreună cu inculpatul și cu Cojocaru V. La aeroport inculpatul i-a dat biletul de călătorie, iar Cojocaru V. i-a dat 5 dolari SUA, pentru apă. Ajungând în Cipru, bărbatul care a întâlnit-o, fără careva explicații i-a luat pașaportul, după care a transportat-o într-o clădire unde se aflau mai multe fete, a doua zi a trecut controlul medical, fiind însoțită de o persoană. De acolo a luat-o alt bărbat și a dus-o în altă clădire unde, la fel erau mai multe fete. A întâmpinat-o un bărbat care a dus-o la el în birou, unde era o fată care traducea din limba turcă în limba rusă. A întrebat-o dacă cunoaște cu ce urmează să se ocupe, aducându-i la cunoștință că nu se va ocupa doar de consumație ci va presta și servicii sexuale. Nu a fost de acord și a spus că dorește să se întoarcă acasă. Ulterior a fost dusă într-o

încăpere unde a întreținut relații sexuale cu un client neavând alternativă de comportament. Presta servicii sexuale la 7, 8 și chiar 10 clienți pe zi. Clienții se achitau personal cu șeful, care le supraveghea să nu fugă. În Cipru s-a aflat din 02 martie 2011 până la 09 martie 2011, timp în care angajații localului strigau la ea și chiar a fost lovită. A fost o perioadă dificilă, fiind impusă să presteze servicii sexuale. Dacă inculpatul sau Cojocaru V. i-ar fi spus că va presta servicii sexuale, ar fi refuzat să plece.

Instanța a statuat că acuizarea nu a prezentat careva probe ce ar confirma ”scopul exploataării sexuale comerciale”, nefiind probată nici latura subiectivă a infracțiunii.

În cadrul probatoriului nu s-a constatat că inculpatul, prin faptele sale în coraport cu partea vătămată, a comis infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar concluziile organului de urmărire penală în acest sens sunt doar presupuneri, fără careva suport legal și factologic.

Prin urmare, inculpatul urmează a fi achitat, întrucât fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de transportarea persoanelor pe un termen de 5 ani.

Apelantul a indicat că sentința este ilegală și neîntemeiată, urmând a fi casată din considerentul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate a fost demonstrată prin cumulul de probe administrate, prezentate și cercetate în instanța de judecată.

Necâtând că versiunea inculpatului a fost combătută, în scopul argumentării sentinței, instanța de judecată în mod nejustificat a redus valoarea probantă a probelor examinate, ce dovedesc incontestabil realizarea propriu-zisă a infracțiunii incriminate inculpatului.

Instanța de judecată nu a apreciat corect starea de vulnerabilitate a victimei, care a determinat-o pe ultima să accepte propunerea inculpatului de a pleca peste hotarele țării la muncă, partea vătămată confirmând că a fost înșelată de către inculpat că îi va organiza plecarea la muncă în Turcia în calitate de dansatoare, dar nu la practicarea prostituției.

Și-au găsit confirmare și alte elemente ale laturii obiective ale infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal și anume, în vederea transportării părții vătămate în Turcia, inculpatul din cont propriu i-a perfectat pașaportul și i-a procurat bilet la avion.

S-a confirmat că inculpatul personal a transportat partea vătămată la Aeroportul Internațional Chișinău, de unde aceasta a zburat în or. Ercan, Cipru Turcesc, la locul destinației fiind întâlnită de complicele inculpatului, de origine turcă, care ulterior a impus-o, contrar voinței, să presteze servicii sexuale diferitor persoane, confiscându-i actele.

Probele administrate și examinate incontestabil probează faptul exploataării sexuale comerciale a părții vătămate și legătura cauzală între acest fapt și acțiunile inculpatului de recrutare, transportare.

3.1 A declarat apel și avocatul Eduard Gherman în numele părții vătămate Jelihovschi (Cojocaru) D., solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiind încasat de la el prejudiciul moral în mărime de 80.000 lei.

Apelantul a invocat că acuzarea a administrat suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, prin care a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

La judecarea cauzei, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile legale, nu a verificat probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, nu a coroborat aceste probe, o parte considerabilă din acestea fiind ignorate fără a fi apreciate juridic, pronunțând o sentință ilegală și neîntemeiată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, apelurile au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Hergheledji Piotr a fost condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspunde sau de a desfășura activități în domeniul turismului pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea în termen a duratei arestului preventiv de la 25 ianuarie până la 08 noiembrie 2012.

De la Hergheledji P. s-a încasat în beneficiul lui Jelihovschi (Cojocaru) D. prejudiciul moral de 25.000 lei.

Instanța de apel a constatat că Hergheledji P., în perioada lunilor februarie - martie 2011, aflându-se pe teritoriul R. Moldova, după o înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală din Cipru Turcesc, în scopul exploatarei sexual comerciale a lui Cojocaru D., prin înșelăciune, sub pretextul angajării acesteia în calitate de dansatoare, abuzând de vulnerabilitatea ultimei, a recrutat-o și îndemnat-o de a pleca în or. Ercan, Cipru, Turcia, organizând și plecarea ei.

Astfel, la sfârșitul lunii februarie 2011, Hergheledji P., cunoscând despre starea de vulnerabilitate a lui Cojocaru D. și profitând de acest fapt, s-a deplasat în s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca, propunându-i serviciu în Cipru Turcesc, în calitate de dansatoare. În aceeași zi, Hergheledji P. a transportat-o în or. Bender, unde au locuit împreună o perioadă de aproximativ de 3 zile.

La 28.02.2011, Hergheledji P. a transportat-o pe Cojocaru D. în mun. Chișinău, pentru a-i perfecta pașaport, achitând aceste servicii.

La 02.03.2011, Hergheledji P. a transportat-o pe Cojocaru D. la Aeroportul Internațional Chișinău, unde i-a transmis biletul de avion pentru cursa Chișinău-Istanbul-Ercan.

Cojocaru D., ajungând la Aeroportul din or. Ercan, a fost întâlnită de o persoană de origine turcă, care ulterior a impus-o să presteze servicii sexuale contrar voinței sale.

Instanța de apel a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, și-a susținut declarațiile date în instanța de fond, în care a indicat că Ahmet a solicitat fotografia părții vătămate și datele ei personale pentru rezervarea și procurarea biletului.

Personal, nu și-a asumat careva obligații referitor la plecarea părții vătămate peste hotare.

Adăugător, a declarat că Cojocaru V. i-a spus că partea vătămată nu are bani pentru a perfecta actele și i-a solicitat ajutorul, cu condiția că ulterior îi va întoarce banii. Nu a primit bani de alte persoane pentru perfectarea actelor părții vătămate, a transmis de pe telefonul său poza părții vătămate lui Ahmet pentru a putea fi recunoscută. El nu i-a cumpărat părții vătămate bilet la avion, ultima având bilet electronic, iar pentru taxi din or. Bender până la Chișinău a achitat din contul său. Nu a avut nici o înțelegere cu nimeni să-i achite bani pentru serviciile acordate. Partea vătămată urma să-i întoarcă banii pentru pașaport. Suma cheltuielilor care a suportat-o pentru plecarea părții vătămate constituie 1500 lei. În aeroport, stabilind că ultima nu avea bani, i-a dat 5 dolari SUA.

Necâtând că inculpatul nu a recunoscut vina, aceasta este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Jelihovschi (Cojocaru) D. a susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond. Adăugător, a declarat că prin intermediul rudei sale, Cojocaru V., l-a cunoscut pe inculpatul care i-a propus să plece în Turcia, angajându-se să-i perfecteze actele și să o conducă în Cipru turcesc. Acesta i-a spus că în Cipru o să lucreze la consumație, iar pentru aceasta urma să fie plătită. Inculpatul nu a informat-o că urma să presteze serviciilor sexuale. Până la plecare, inculpatul a transmis cunoscuților săi din Turcia niște poze cu ea de pe telefon. La aeroport a fost întâlnită de către un bărbat care s-a apropiat singur de ea, având poza ei în mână. Persoana a dus-o într-o casă, unde a fost ținută pînă dimineața, apoi a fost dusă la spital, iar de acolo preluată în altă parte. În Cipru s-a aflat 10 zile, fiind impusă, contrar voinței, să întrețină relații sexuale.

Martorul Cojocaru M. a declarat că fiica ei Jelihovschi (Cojocaru) D. a plecat în Cipru pentru ca să lucreze în calitate de chelner, fiind ajutată de o persoană care urma să-i perfecteze actele și să-i cumpere bilet pentru avion. În luna martie întorcându-se acasă, fiica i-a povestit că a fost preluată de niște persoane și impusă să se prostitueze, vinovați de cele întâmplate fiind Cojocaru V. și un prieten de-al său Hergheledji P.

Martorul Cojocaru Vadim a indicat că inculpatul, văzând poza părții vătămate în calculatorul său a întrebat cine este și cu ce se ocupă. A cerut numărul ei de telefon, motivând că dorește să comunice cu ea. Ulterior, i-a spus că o va ajuta să se angajeze în Cipru la dansuri și consumație. Inculpatul i-a perfectat părții vătămate pașaportul de uz extern în termen de 8 ore. La întoarcere în or. Bender, inculpatul a intrat într-un internet club de unde a transmis prin intermediul poștei electronice datele personale ale părții vătămate către angajator. Inculpatul comunica des cu Ahmet în acea perioadă, cu care discuta în limba turcă, sunându-l și de pe telefonul său personal. La 02 martie 2011, au plecat împreună la Aeroportul Internațional Chișinău pentru a petrece partea vătămată. Acolo inculpatul a transmis părții vătămate documentele și ea a plecat. Peste 2-3 zile a discutat cu partea vătămată la telefon. Ea i-a comunicat că a fost vândută și obligată să practice prostituția.

Vinovăția inculpatului este confirmată și prin:

procesul-verbal de examinare a pașaportul RM, seria/nr. B0961088 eliberat la 28.02.2011 pe numele lui Cojocaru D., stabilindu-se că ea, la 02.03.2011 a intrat în Cipru turcesc, or. Ercan, la 09.03.2011 a plecat din or. Ercan, la 09.03.2011 a intrat în Turcia, or. Istanbul și tot la 09.03.2011 a ieșit din Turcia;

procesul-verbal de examinare a chitanței la ordinul de încasare cu nr. 6APG-8000, 7APG-800, pe numele lui Cojocaru D.; tichetul de îmbarcare cu nr. ET2352474418981/3 din 09.03.2011, pentru cursa Ercan-Istanbul, pe numele lui Cojocaru D.; tichetul de îmbarcare cu nr. ET 2352474418981/4, din 09.03.2011, pentru cursa Istanbul-Chișinău pe numele lui Cojocaru D.;

procesul-verbal de examinare a telefonului mobil „Samsung” GT-C3053, cu nr. de IMEI-354718037389789 și cartela SIM 1003045007262, fiind stabilit că în lista de contacte există două înregistrări cu numele „Ahmet” și una cu numele „Vadim”;

procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice pentru numerele 069146395, ce aparține lui Hergheledji P., 068115188 ce aparține lui Cojocaru D., 068346158 ce aparține lui Cojocaru V., 060181943 ce aparține lui Sali Ahmet, fiind stabilit că aceștia au purtat discuții reciproce în perioada organizării plecării și aflării părții vătămate în Ciprul Turcesc.

Astfel, probele expuse supra combat versiunea inculpatului precum că Cojocaru V. și nu el, s-a ocupat nemijlocit de angajarea părții vătămate în Turcia, și tot acesta l-a rugat să-i perfecteze actele pentru plecare, și să-i împrumute bani pentru cheltuielile legate de perfectarea pașaportului.

Reieșind din depozițiile consecvente a părții vătămate, a martorilor Cojocaru M. și Cojocaru V., inculpatul a înaintat versiunea sa în scop de ducere în eroare a instanței și de evitare a pedepsei, intenționat folosindu-se de serviciile lui Cojocaru V., dorind să-și camufleze activitatea ilegală.

În cazul dat, inculpatul a identificat victima și prin prestarea unor informații false și neveridice referitor la munca ce o va efectua, a convins-o să plece în Turcia, prin ce se confirmă indicele de recrutare.

Tot el, a organizat transportarea victimei pentru perfectarea actelor și a organizat cazarea acesteia în acest scop.

Inculpatul a suportat toate cheltuielile pentru transportarea părții vătămate peste hotare, inclusiv cheltuielile de perfectare a actelor, procurarea biletului, banii de drum.

La fel, ultimul a petrecut și întâlnit partea vătămată, a comunicat cu persoanele din Turcia care au organizat exploatarea sexuala a acesteia, a transmis datele victimei acestor persoane, a prestat acestora celelalte informații necesare în vederea atingerii scopului pus.

Nu este justificată versiunea inculpatului cu privire la faptul că s-a deplasat la locul de trai a victimei cu taxiul la rugămintea lui Cojocaru V. și că ultimul nu putea singur să se deplaseze în altă localitate prin intermediul serviciului de taxi, acesta relatând invers, că anume inculpatul l-a sunat și i-a comunicat intenția de a o lua pe Cojocaru D. din sat pentru angajarea ei ulterioară, el acceptând să meargă cu ei, deoarece învăța în or. Bender. Tot atunci, inculpatul le-a spus că v-a ajuta partea vătămată să se angajeze în Cipru la dansuri și consumație, știind cu certitudine cu ce

se va ocupa ea acolo și realizând că nivelul de inteligență și informare a victimei nu-i permit să-și dea seama de adevăratul scop a inculpatului.

Latura obiectivă a traficului de ființe umane s-a realizat și prin înșelăciunea părții vătămate, precum și a poziției de vulnerabilitate a ei.

Inculpatul făcând investigațiile de rigoare, folosindu-se de cunoștințele lui Cojocaru V., care i-a confirmat că partea vătămată avea nevoie de surse bănești în perioada descrisă, deoarece familia ei se afla într-o stare financiară grea.

Elementul înșelăciunii constă în faptul ascunderii de către inculpat a obligațiilor de acordare a serviciilor sexual-comerciale în cazul când îi vorbea părții vătămate de consumație, folosindu-se de nivelul scăzut de informare a acesteia și a rudei sale, Cojocaru V.

Instanța de apel a concluzionat ca fiind demonstrată vina inculpatului și a încadrat acțiunile lui în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, adică recrutarea și transportarea unei persoane, cu sau fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, de mai multe persoane.

La aplicarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că inculpatul a comis infracțiune pentru prima dată, apreciind-o drept circumstanță atenuantă și influentă pentru aplicarea în privința lui a unei pedepse privative de libertate, mai aproape de limita minimă prevăzută la alin. (2) art. 165 Cod penal.

5. Avocatul Andrei Beruceașvili a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că inculpatul nu a cunoscut despre situația în care a ajuns partea vătămată în Ciprul Turcesc, nu a indus-o în eroare pe ultima deoarece știa că ea urma să se ocupe cu consumația, fapt pe care i l-a adus la cunoștință ultimei, ea fiind de acord cu această ocupație. Mai mult, după ce partea vătămată i-a comunicat inculpatului că este exploatată sexual, acesta a întreprins toate măsurile pentru a o ajuta să se întoarcă acasă, fapt recunoscut de către partea vătămată în declarațiile date.

Din declarațiile părții vătămate nu reiese că inculpatul a știut că în Cipru Turcesc partea vătămată urma să practice prostituția.

Ținând cont de declarațiile părții vătămate și martorului Cojocaru V. urma să fie tras la răspundere penală în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece prin acțiunile sale el deasemenea a îndeplinit latura obiectivă a infracțiunii nominalizate, însă nu a fost tras la răspundere penală anume din cauza lipsei intenției de trafic de persoane – a transportata partea vătămată, a adăpostit-o, a ajutat-o la perfectarea pașaportului. Situația respectivă este valabilă și pentru inculpatul care știa numai că partea vătămată urma să se ocupe cu consumația și nicidecum cu prestarea serviciilor sexuale.

Instanța de fond corect a concluzionat că din analiza laturii subiective a infracțiunii incriminate inculpatului, prin prisma probelor prezentate de acuzare, nu a fost probată intenția ultimului la săvârșirea infracțiunii incriminate.

Nu doar vinovăția caracterizează latura subiectivă a infracțiunii de trafic de ființe umane, ci și motivul și scopul infracțiunii.

Acuzarea nu a probat scopul exploatării sexuale comerciale. Astfel, analiza laturii subiective a infracțiunii incriminate inculpatului a determinat instanța de fond să concluzioneze corect că nu a fost probată latura subiectivă a acestei infracțiuni, iar careva probe noi nefiind prezentate de către acuzare în instanța de apel.

Inculpatul, prin faptele sale în coraport cu partea vătămată nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, concluziile instanței de apel fiind doar presupuneri fără suport legal și factologic, situație inadmisibilă prin prisma prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

5.1 A declarat recurs ordinar și avocatul Veaceslav Ropot, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a indicat că inculpatul a fost condamnat în mod ilegal și neîntemeiat, în decizie nefiind indicat nici un articol din Codul de procedură penală sau din Codul penal pe care l-ar fi încălcat Judecătoria Botanica, mun. Chișinău la emiterea sentinței.

Totodată, acuzarea nu a prezentat informația privitor la doilea participant la presupusa infracțiune.

La fel, nu este clar scopul inculpatului de comiterea traficului de ființe umane în scopul exploatării sexuale a părții vătămate dacă nu a urmărit nici un scop material, fapt probat prin răspunsurile sale. Inculpatul nu a indicat părții vătămate că aceasta ar avea careva datorii față de el sau de careva persoane terțe pentru deplasarea în Cipru.

Atât partea vătămată cât și inculpatul au indicat că inculpatul i-a împrumutat bani acesteia, care avea necesitatea de a perfecta pașaportul, însă ea se obligă să ”pună o masă” la întoarcere din Cipru, din ce rezultă că cheltuielile pentru perfectarea actului le suportă partea vătămată.

Inițiatorul plecării părții vătămate peste hotarele țării de fapt este martorul Cojocar V., care printr-o ofertă intrigantă a convins-o pe Cojocar D. că va dispune de venituri mai mari, recrutând-o astfel prin înșelăciune.

În comportamentul și acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă de comitere a infracțiunii incriminate.

Totodată, după ce partea vătămată a telefonat inculpatului, comunicându-i că a fost impusă să presteze servicii sexuale, ultimul l-a contactat pe Ahmet, persoana care a indus în eroare partea vătămată, în rezultat aceasta fiind eliberată și trimisă acasă la 09 martie 2011.

La fel, acuzarea nu a probat că inculpatul a comis infracțiunea imputată ”cu abuz de poziție de vulnerabilitate”, în acea perioadă partea vătămată lucrând în calitate de cusătoreasă la o întreprindere, având un salariu de 2000 lei, ducând un mod de trai decent. Argumentele acuzării sunt pur declarative, fiind acceptate de instanța de apel fără a fi analizate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală - nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost

pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul declarat de avocatul Veaceslav Ropot este fondat în drept și pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde (pct. 5.1 din decizie).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat care ar fi esența circumstanțelor că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Rezultă, că recursul dat nu întrunește condițiile legale de conținut în această parte, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6, 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport circumstanțele invocate în recursurile ordinare declarate, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (pct. 5. și 5.1. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică

corectă a acțiunilor lui infracționale în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate Jelihovschi (Cojocar) D., martorilor Cojocar M. și Cojocar V., procesul-verbal de examinare a pașaportului RM, seria/nr. B 0961088 eliberat la 28.02.2011 pe numele lui Cojocar D., stabilindu-se că ea la 02.03.2011 a intrat în Ciprul turcesc, or. Ercan, la 09.03.2011, a plecat din or. Ercan, la 09.03.2011, a intrat în Turcia, or. Istanbul și tot la 09.03.2011 a ieșit din Turcia, procesul-verbal de examinare a chitanței la ordin de încasare cu nr. 6APG-8000, 7APG-800, pe numele lui Cojocar D., tichetul de îmbarcare cu nr. ET2352474418981/3 din 09.03.2011, pentru cursa Ercan-Istanbul, pe numele lui Cojocar D., tichetul de îmbarcare cu nr. ET 2352474418981/4 din 09.03.2011, pentru cursa Istanbul-Chișinău pe numele lui Cojocar D., procesul-verbal de examinare a telefonului mobil de model „Samsung” GT-C3053 cu nr. de IMEI-354718037389789 și cartela SIM 1003045007262, stabilindu-se că în lista de contacte există două înregistrări cu numele „Ahmet” și una cu numele „Vadim”, procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice pentru numerele 069146395 ce aparține lui Hergheledji P., 068115188 ce aparține lui Cojocar D., 068346158 ce aparține martorului Cojocar Vadim, 060181943 ce aparține lui Sali Ahmet, stabilindu-se că aceștia au purtat discuții reciproce în perioada organizării plecării și aflării lui Cojocar D. în Ciprul turcesc, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, acestea confirmând în mod concludent prezența în faptele inculpatului a acțiunilor intenționate de recrutare și transportare a părții vătămate peste hotarele țării, cu sau fără consimțământul ei, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, de mai multe persoane, adică a elementelor infracțiunii de trafic de ființe umane.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Argumentele recurențelor că inculpatul nu a urmărit nici un scop material și nu a indicat părții vătămate că aceasta ar avea careva datorii față de el sau de careva persoane terțe, că inițiatorul plecării părții vătămate peste hotare a fost martorul Cojocar V., în acțiunile cărui la fel ar persista elementele infracțiunii de trafic de ființe umane (*pct. 5. și 5.1. din decizie*), nu pot fi reținute deoarece inculpatului nu i-a fost incriminat și elementul calificativ prevăzut la art. 165 alin. (1) lit. a) Cod penal - în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, iar Cojocar V. se află sub jurisdicția prezumției de nevinovăție.

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei (*pct. 5. și 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Este de observat că motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Andrei Beruceașvili și Veaceslav Ropot, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, în privința inculpatului Hergheledji Piotr Gheorghi, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 decembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco